

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om en Jernbane fra Øster Ulslev til Maribo.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 818 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold samt dets *Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden formelig Afstemning.

Derpaa foretoges:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Meddelelse af Eneretsbevilling til Anlæg og Drift af en Jernbane paa Amager.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 830 ff.).

Der var intet Ændringsforslag stillet.

Lovforslagets Indhold og Spørgsmaalet om dets Overgang til 3die Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ingen begærede Ordet.

Lovforslagets Indhold samt dets *Overgang til 3die Behandling* vedtoges uden formelig Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Rigsdagsbeslutning i Anledning af en med den kejserlige russiske Regering afsluttet vedvarende Voldgiftskonvention.

(Forslaget findes i Tillæg C. Sp. 1609—10).

Sagen sattes under Forhandling.

Udenrigsministeren (Raben-Levetzau):

Jeg har herved den Ære at forelægge for det høje Ting den Voldgiftstraktat, som

er afsluttet med den kejserlige russiske Regering. Den adskiller sig paa flere Punkter fra de Traktater, der ere blevne afsluttede mellem Stormagter indbyrdes, blandt andet fra den Traktat, der er afsluttet mellem England og Frankrig. Jeg tror, at den i flere Retninger kan siges at være bedre end denne. Jeg skal i saa Henseende først nævne Artikel 2, hvorefter hver enkelt Part for sig bedømmer det Spørgsmaal, hvorvidt den opstaaede Tvistighed berører dens Uafhængighed, dens Livsinteresser eller Udøvelsen af dens Suverænitet. Dernæst skal jeg pege paa Artikel 3, der omhandler de Tilfælde, i hvilke Voldgift er obligatorisk. Disse ere flere og gaa videre end i den tilsvarende Bestemmelse i den fransk-engelske Traktat, og de gaa ogsaa videre end den Traktat, som er afsluttet mellem Sverige og Rusland. Der staar nemlig i Afdeling II. i Artikel 3, at i Tilfælde af Stridigheder angaaende Fordringer paa Penge kommer Voldgift til Anvendelse ikke alene, naar det drejer sig om Skadeserstatningskrav, men ogsaa ved alle Pengekrav, naar Forpligtelsen i saa Henseende er anerkendt i Princippet. Endelig nævner jeg Artikel 5, i hvilken der staar, at saadanne Stridigheder mellem den ene Stat og Undersaatter af den anden Stat, som i og for sig kunne afgøres for de respektive Staters Domstole, ikke behøve at gaa den lange og dyre Vej til Voldgiftsretten i Haag. Jeg skal ikke føje flere Ord til, men kun anbefale denne Voldgiftstraktat til Vedtagelse i det høje Ting.

Matzen: Med Hensyn til det foreliggende Forslag kunde man jo først rejse det Spørgsmaal, hvorvidt der egentlig er nogen Nødvendighed for at indhente Rigsdagens Samtykke dertil. Da Sagen jo imidlertid praktisk er afgjort derved, at Regeringen i det foreliggende Tilfælde har forelagt Forslaget for Rigsdagen, har det nævnte Spørgsmaal i Øjeblikket kun rent teoretisk Interesse, og jeg skal derfor ikke fordybe mig deri, men blot forbeholde min Opfattelse i saa Henseende. Thi det maa jo erkendes, at selv om Regeringen ikke er grundlovmæssig forpligtet til at indhente Rigsdagens Samtykke, kan den have gode Grunde til at gøre det, og der foreligger for Resten ogsaa et Præcedens i saa Henseende, for saa vidt som den Voldgiftstraktat, vi i sin Tid afsluttede med Nordamerika, netop blev forelagt Rigsdagen til Godkendelse. Jeg skal altsaa ikke dvæle ved dette Spørgsmaal, men straks gaa over